

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Сумський державний університет

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Всеукраїнської науково-технічної конференції студентів,
аспірантів і молодих учених, присвяченої 80-річчю
від дня народження професора Олега Балацького
(Україна, Суми, 21 – 25 квітня 2017р.)

Суми
Сумський державний університет
2017

РІВЕНЬ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

*Ст. викл. Горобченко Д. В., асист. Вороненко В. І.,
студ. Пономарьова Г. С.
Сумський державний університет*

У тезах розглянуто сутність процесу інформатизації, його рівень в економіці України, виявлено основні перешкоди розвитку інформатизації в Україні та перспективи їх подолання.

При сучасному ритмі життя, коли все навколо розвивається і змінюється дуже швидко, важливо вдало розпоряджатися своїм часом та бути проінформованою людиною. У кожній сфері економіки удосконалення процесу інформатизації є необхідністю, адже це впливає на конкурентоспроможність підприємств та ефективність функціонування організацій, а це формує уявлення про країну в цілому.

Інформатизація представляє собою сукупність пов'язаних між собою процесів, що спрямовані на створення умов для задоволення інформаційних потреб, реалізації прав громадян і суспільства на основі створення, розвитку, використання інформаційних систем, мереж, ресурсів та інформаційних технологій, створених на основі застосування сучасної обчислювальної та комунікаційної техніки [1]. Інформатизація стала нерозривною частиною нашого повсякденного життя і виконує в ньому важливі функції забезпечення нового якісного рівня існування людства.

Можна сказати, що все, з чим працює звичайна людина тісно зв'язано з цим процесом. Використання бухгалтером комп'ютерних програм, що спрощують процес фінансового обліку, пошук уточнень в статтях господарського кодексу за допомогою Інтернету, перевірка даних у державному реєстрі – це все приклади застосування результатів процесу інформатизації. Завдяки цьому стало можливим замінити процес обліку господарської діяльності з ручного до машинного, при цьому з розвитком інформатизації робити це можна через велику кількість різних комп'ютерних програм.

На даному етапі інформатизація економіки України знаходиться далеко від провідних країн світу. Так, за даними міжнародних досліджень, місце, що займає Україна за показниками індексів технологічної готовності, мережевої готовності, готовності уряду, використання урядом інформаційно-комунікаційних технологій та інших індексів, варіює в інтервалі від 64 до 122 позиції. Це говорить про те, що рівень інформатизації України низький. На це впливає багато факторів. Основними з них є: повільне виконання законів та постанов з приводу інформатизації; скрутна економічна ситуація, що призводить до того, що процес інформатизації фінансується в недостатньому

обсязі; відсутній контроль за впровадження цього напрямку на місцевому та державному рівнях; масштаби українських інтернет-ресурсів є незначними; велика частка населення має труднощі щодо використання інформаційних технологій в повсякденному житті та процесі праці (люди не завжди надають перевагу новітнім розробкам, що спрощують та пришвидшують робочий процес, бо для цього потрібно буде витратити час на ознайомлення з ресурсом та пристосування до нього); існує великий ризик порушення інформаційної безпеки [2]. Про низький рівень інформатизації суспільства України також говорить і невисокий рівень використання Інтернету серед дорослих користувачів (рис. 1).

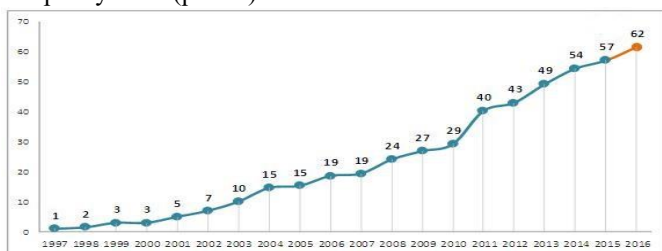

Рис. 1. – Питома вага користувачів Інтернету серед населення України [3]

Зараз уряд України намагається створити всі необхідні умови для забезпечення стрімкого розвитку цього напрямку, тому 5 травня 2013 року було схвалено Стратегію розвитку інформаційного суспільства в Україні до 2020 року. Стратегією передбачено покращення індексів пов'язаних з інформатизацією, повне виконання всіх напрямків передбачених законом; створити досконалу та доступну інформаційну інфраструктуру; підвищення кваліфікації населення в цьому напрямку.

Отже, в даний час рівень інформатизації економіки України знаходиться на низькому рівні, але уряд працює над цим питанням. З одного боку, все залежить від керівництва країни, наскільки вдалими та продуманими будуть їх рішення та дій, настільки швидко буде відбуватися розвиток цього напрямку. З іншого, кожен громадянин має усвідомити для себе, що процес інформатизації робить їх діяльність ефективнішою.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні від 15.05.2013 № 386-р / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : – <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80/page>
2. Доповідь про стан інформатизації та розвиток інформаційного суспільства в Україні за 2012 р. (проект) // Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України. – 2012.

3. Динаміка використання Інтернет в Україні: лютий-березень 2016 [Електронний ресурс] / КМІС. – 2016. – Режим доступу : <http://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=621&page=1&t=5>

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ: СТАН ВИКОРИСТАННЯ

*доц. Дерев'янюк Ю. М., студентка гр. Е-61 Шпак А. І.
Сумський державний університет*

В сучасному світі гостро постає питання забрудненості навколишнього середовища та вичерпності ресурсів. Завдання нашого та майбутніх поколінь – раціоналізувати та уповільнити темпи використання цих ресурсів, а в перспективі взагалі заміни їх на альтернативні. В цій тезі ми розглянемо основні альтернативні джерела та сфери їх застосування.

Існує значна кількість енергетичних ресурсів. Енергетичні ресурси – це всі доступні для промислового та побутового використання джерела різноманітних видів енергії: механічної, теплової, хімічної, електричної та ядерної. Однак, за прогнозами вчених нафта та природний газ закінчаться через 50 років, вугілля – 150 років, мідь – 48 років і т.д. При їх переробці ми отримуємо суттєві викиди таких шкідливих газів як CO_2 , SO_2 , NO , що негативно позначається на стані екологічних систем. Тому це спонукають науковців до пошуку альтернативних джерел енергії. Основною перевагою таких джерел є те, що вони невичерпні або відновлювані. До них відносять енергію вітру, Землі, сонця, морів та океанів та ін.

Одним з найпотужніших джерел енергії безперечно є Сонце. Приблизно 34 сонячних днів за сумарною потужністю, дорівнює всім запасам органічного палива на Землі. За день на Землю надходить сонячної енергії більше, ніж 6,5 млрд жителів планети можуть спожити за 30 років. Багатьох країн світу використовують сонячні батареї, які працюють на принципі напівпровідників (фотоелементів) які трансформують сонячну енергію в звичайну електрику. У 1985 році всі встановлені потужності сонячної енергетики (СЕ) світу становили всього лише 0,021 ГВт. У 2015 році цей показник досяг 223 ГВт. За три десятиліття – збільшення більш ніж в десять тисяч разів. У двадцять першому столітті потужності світової СЕ зростають в середньому на 30 % на рік. Згідно з довгостроковими прогнозами Bloomberg очікується, що частка вітряної та сонячної електрогенерації у глобальному енергетичному кошику до 2040 року зросте у шість разів і перевищить усі інші види енергії.